

φτου ξελεφτερία

ΣΧΟΛΙΑΖΕΙ Ο Δώρος Μελιανίτης

► Κυβέρνηση και αντιπολίτευση τα έχουν συμφωνημένα: δεν χρειαζόμαστε ένα καλύτερο κράτος. Χρειαζόμαστε να περάσουμε στην απευθείας δικαιοδοσία των πολυεθνικών και των εγχώριων τοποτηρητών τους. Όσο κράτος απέμεινε, πρέπει να... αποκρατικοποιηθεί!

► Για τα προσχήματα περισσότερο υπάρχουν μικροδιαφωνίες στο αντίτιμο. «Να το αφήσω τόσο ή να βάλω λίγο ακόμη»: Έτσι πάει η διαπραγμάτευση με τους θεσμικούς κι εξωθεσμικούς λωποδύτες που μας γυροφέρνουν.

► Τελικώς η Ελλάδα δεν ανήκει στους Έλληνες –όπως υπόσχονταν ο αείμνηστος πιονιέρος του σοσιαλισμού–, αλλά στους προαγωγούς της.

καμμένη Μακρυγιάννη να ξερες γιατί το τζάκισες το χέρι σου

► Το τσάκισες για να στέλνουμε μηνύματα στις Αγορές.

► Οι Αγορές, ως γνωστόν, είναι πιο έξυπνες από τον Μακρυγιάννη και τους φίλους του και

αυτορυθμίζονται. Οι υπόλοιποι δεν χρειάζεται να κάνουμε τίποτα περισσότερο από το να καθόμαστε ήσυχα-ήσυχα στο νοίκι μας.

► Μέχρι όμως να αυτορυθμιστούν οι Αγορές, θα πρέπει κάπως να το πληρώνουμε το νοίκι μας. Εδώ τα σαΐνια της «πολιτικής» δίνουν τα ρέστα τους. Και πώς το λύνουν το πρόβλημα; Μα, με μεταφυσική ντρίπλα: Ό,τι άχτιστο έχει απομείνει, να γίνει χτιστό! Ήτοι, τσιμέντο να γίνει!

► Αυτό τους κόβει, αυτό προτείνουν, θα μου πείτε, και δικιο θα έχετε. «Να δουλέψει η οικοδομή» – αυτή είναι η διαχρονική έγνοια τους: Να κάνουν πλάτες στα μπαζώματα και στους εργολάβους.

► Η «αποκέντρωση» και η επανακατοίκηση της υπαίθρου τούς είναι άγνωστες λέξεις. Οι εξοχές –όταν τις καταδέχονται– δεν είναι παρά τα σκηνικά για τις εκτός πόλεως φωτογραφίες τους. Καλύτερα ο ένας πάνω στον άλλον μαντρωμένοι στα άσπετα, σου λένε, να ελέγχεται,

Κάποτε ήταν ο ΟΤΕ. Μια επιχείρηση στρατηγικής σημασίας και κοινής ωφελείας. Με δραστηριότητες στα Βαλκάνια, στην Ανατολική Ευρώπη και στη Μέση Ανατολή. Δηλαδή, μια επιχείρηση προσοδοφόρος που τη λιγουρεύονταν, χωρίς να μπορούν να την ιδιοποιηθούν, Αγορές και μεσάζοντες. Στην αρχή το δημόσιο αγαθό της επικοινωνίας έγινε αντικείμενο διαπραγμάτευσης στα Χρηματιστήρια. Μετά οι απευθείας αναθέσεις έγιναν καθεστώς. Και εν συνεχεία, φέτα-φέτα ο Οργανισμός –με διακομματική συναίνεση– πέρασε στους Γερμανούς και ολοκληρώθηκε η αποκρατικοποίησή της. Διότι στις αποικίες «αποκρατικοποίηση» καλείται το ξεπούλημα μιας δημόσιας επιχείρησης και των υποδομών της σε ένα ξένο κράτος. Δεν θέλω να σας ταραξω αλλά η Deutsche Telekom δεν είναι ένα συμπαθητικό ματζέντα. Είναι μια εταιρία ελεγχόμενη από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και την «Κρατική Τράπεζα Ανάπτυξης». Και δεν χρειάζεται να μαντέψτε ποιας χώρας είναι αυτή η τράπεζα.

κάπως, η κατάσταση και να βγαίνει και το μεροκάματο.

► Μόνο που, όσο αυτοί βγάζουν το παντεσπάνι τους, η

περιφέρεια αδειάζει και η χώρα συρρικνώνεται. Αυτόν τον μήνα, μόνο στη Δυτική και Κεντρική Μακεδονία, έκλεισαν 22 σχολεία λόγω έλλειψης μαθητών και ο αριθμός τους προστέθηκε στον, ήδη μεγάλο, αριθμό σχολικών μονάδων που έκλεισαν το προηγούμενο διάστημα.

► Ναι, η χώρα έχει τρελή διασυνδεσιμότητα αλλά δεν έχει παιδιά στις περιφέρειές της! Και τι έχει; Έχει κάτι μισοπαρτημένους στις τηλεοράσεις γέροντες, τις αλλοδαπές κυρίες που τους γηροκομούν και τους νταβραντισμένους, αλλά απόκληρους, μετανάστες που καλλιεργούν όσα δεν ξεπατώσαμε οι υπόλοιποι. Αυτοί ιδρώνουν για να τα παραγάγουν και οι υπόλοιποι τρώμε τσάμπα το ψωμί μας και ιδρώνουμε σε

fitness club.

► Αυτοί όμως είναι οι ακρίτες μας και όχι οι Κολωνοφύλακες. Το Κολωνάκι δεν έχει ανάγκη από εργάτες γης. Περιφρουρείται αρκούτως από μάχιμα μοντέλα και νεόπλουτα λιγούρια. ► Και μπορεί και φέτος να μην μας περισσεύουν χρήματα ούτε για θέρμανση, αλλά, χάρη στην ερευνητική δημοσιογραφία, θα ξεπαγιάσουμε ενήμεροι για όλα τα κέντρα και απόκεντρα ευεξίας και αντιγήρανσης.

► Ελλάδα 2.0 με τους Έλληνες να εύχονται να είναι κάπως ήπιος ο χειμώνας που έρχεται, μπας και γλυτώσουν το ξεπάγιασμα. Διότι, καλά είναι τα data πατριώτες, αλλά στο τέλος της ημέρας δεν χόρτασαν ποτέ και κανέναν.

► Με τις υγείες μας.

Ποια «δωρεάν παιδεία»;

Όλα τα είχαμε, η τριτοβάθμια ιδιωτική εκπαίδευση μας έλειπε! Την αποκτήσαμε κι αυτή με τη συνήθη νεοελλαδική τακτική του άρπα-κόλλα –οι σχολάρχες τα αρπάζουν και οι κυβερνήσεις κολλάν τα σπασμένα. Οι υπόλοιποι παριστάνουμε τους περαστικούς που δεν γνωρίζουν πως το εκπαιδευτικό μας σύστημα νοσεί κι ότι ο συνεχιζόμενος υποβιβασμός του σε υπηρεσία παιδοφύλαξης, πριμοδοτεί, εντέλει, την ιδιωτική εκπαίδευση όλων των βαθμίδων. Και, παρά τον στρουθοκαμηλισμό μας, εξ ιδίας πείρας οι περισσότεροι καλογνωρίζουμε ότι η «δημόσια, δωρεάν παιδεία» είναι μια κακόγουστη φάρσα που κανέναν δεν διασκεδάζει, αφού μεγάλο μέρος των οικογενειακών προϋπολογισμών δαπανάται για να κλείσουν οι τρύπες της.

Πέριξ του εκπαιδευτικού συστήματος ανθούν δραστηριότητες που εμπορεύονται τη γονεϊκή μέριμνα να προσφερθούν στα παιδιά ακέραια όλα εκείνα που η διδασκαλία στο

σχολείο τα προσφέρει κολοβά. Το αν αυτοί που *επιχειρούν* στην εξωσχολική εκπαίδευση έχουν επιστημονική και παιδαγωγική επάρκεια ή απλώς κάνουν αρπαχτή σε βάρος των ανυπεράσπιστων μαθητών είναι ένα άλλο ζήτημα που μένει από χρόνια σε εκκρεμότητα. Τα λεφτά είναι πολλά και ταΐζουν πολλούς που, όντας καλότροποι, δεν μιλούν με γεμάτα στόματα.

Αβάντα στις σιωπές και στις αποσιωπήσεις κάνουν ο πασάνας και η πασαμιά που, όταν γίνουν υπουργοί Παιδείας, θεωρούν υποχρέωσή τους να κάνουν κάποιες ενέργειες που θα... χαμηλώνουν κι άλλο τον πήχη της δημόσιας εκπαίδευσης. Σχολές στο πουθενά και σπουδές για το πουθενά. Αρκεί να κυκλοφορεί το χρήμα σε σουβλατζίδικα, καφετέριες κι ενοικιαζόμενα διαμερίσματα. Στην πραγματικότητα, η παιδεία που (δεν) έχουμε, υπονομεύει τη χώρα πολύ χειρότερα από το όποιο δημόσιο χρέος μας είπαν ότι έχουμε. Για σκεφθείτε το!